

צדיקים
מודים
להשם

כל הזכויות שמורות

יהודה טאוב

קרית אתא

הערות והארות תתקבלנה בשמחה

לפרטים והזמנות: 055-6785647

8436092@gmail.com

www.kol-toda.co.il

הסכמה זו ניתנה לחוברת השמחה וההודיה בהולדת הבת.

הסכמת הרב הגאון ישראל גנס שליט"א

הרב ישראל גנס

רח' פנים מאירות 2
ג'ריו מטרסדורף, ירושלים 94423
02/6371782 · 02/6378827

הנני מצטרף לדברי ברכתו הנלהבים של הגרא"ש ליפשיץ שליט"א על מעלת המחבר ועל מעלת החיבור "כי אשרוני בנות' ע"י הרה"ג ר' יהודה טאוב שליט"א המעורר את גודל ההודאה לבורא על כל חסדיו עמנו כל הימים והרחיב בחיבורו על גודל ההודאה בלידת הבנים והבנות שהכל הם מתנות גדולות מאת השי"ת. יה"ר שיזכה לשבת על התורה ועל העבודה מתוך מנוחת הנפש והרחבת הדעת כל הימים לאוי"ט

בברכה נאמנה

Y. Gans

הסכמת הרב ישראל לוגסי שליט"א

הנני להמליץ בזה על הספר הנפלא "אוצר ההודיה לבת מצווה והוא להשריש בבנות מצווה את ענין ההודיה לה', ולהרגילם בנושא חשוב זה שהוא בעצם בנין ויסוד האדם, וביותר חשוב לבנית הבית, כאשר האשה מתחזקת בנושא ההודיה, הרי שחייה חיי הסתפקות, ותחושתה שכל מה שמגיע הוא הפתעה ומתנה ורק לשמוח יש.

י"א אב תש"א

הרב אביגדור יחזקאל נבנצל

HaRav Avigdor Nebenzahl

רב בירושלים העניקה תוביא'
מח"ס ביצחק יצחק
מניין סגול זמי

שיחות לחמישה חומשי תורה ומועדים

ראיתי את הקונטרס "הקול החמישי"
והוא מעלה על נס את חסדי הבורא עמנו,
וכדאי הוא ענין נשגב זה להתבונן בו,
תגדילו תורה ותאדירו.

צעיר הלויים
אביגדור נבנצל

ראיתי את הקונטרס "הקול החמישי" וראיתי
על נס את חסדי הבורא עמנו, וכדאי הוא ענין
נשגב זה להתבונן בו, תגדילו תורה ותאדירו.
בני ברק
אשכנזי

RABBI YITZHAK SILBERSTEIN
Rabbi of Ramat Elchanan
Bnei Brak

יצחק זילברשטיין
רב שכונת רמת אלחנן
בני ברק

דברי הרב הגאון רבי אביגדור נבנצל שליט"א
אינם זקוקים להסכמה
ויש להגדיל תורה ולהאדירה

הסכמות אלו ניתנו לספרנו הקול החמישי - ההודיה לה' בחתונה

הסכמת הרב הגאון משה בראנדסדארפער שליט"א

MOSHE BRANDSDORFER

RABBI OF
HEICHAL HORO'OH
JERUSALEM

3 ZONNENFELD ST. TEL. 972-2-5322775
HOME: 972-2-5370033

משה בראנדסדארפער

אב"ד ור"מ חובל תורה ירושלים
נשיא בני התורה יחסי תורה בארץ הקודש
מזכ"ר אמרי סדר וחינה כספי ו"מ
חבר ספר יחסי תורה תשובות ודורות
מנהיג ירושלים תכ"א

בסדר יום שני ה' סיון תשע"ב לפ"ק

באתי בברכה לחיבורו של קונטרס "הקול החמישי" המבאר את
גודל מצות ההודיה לה' בשעת שמחת נישואין מאת הרה"ג יהודה
טאוב שליט"א יו"ר ארגון קול תורה.

וידוע שכל שמחת החתן עיקרה הודאה והלל להקב"ה שהוא
מכיר בטוב השם יתברך ושמוח ומוודה לו.

אשר ע"כ אף ידי תיכון עמם להפיץ חיבורו ברבים לזכות בהן בני
ישראל. והשי"ת יזכה אותו שעוד יזכה ללמוד וללמד ולהרביץ תורה
ברבים מתוך נחת דקדושה ויפוצו מעיינותיו חוצה, ולהרבות כבוד
התורה וכבוד שמים בתוך נחת והרחבת הדעת להגדיל תורה
ולהאדירה אכ"ר.

וע"ז באנחה"

משה בראנדסדארפער

תוכן ענינים

<p>85.....ר' נָטַע צִינּוּרִט.</p> <p>88.....הרה"ק מְלִיבְאוּיטֶשׁ</p> <p>90.....ר' שְׁלֵמָה זֶלְמָן אוֹיֶערֶבֶךְ.</p> <p>94.....ר' זֶלְמָן בְּרִיזֶל.</p> <p>97.....ר' שְׁמִשׁוֹן פִּינקוּס</p> <p>99.....רבי אַבִּיגְדוֹר מִילֶר.</p> <p>102.....ר' שְׁלֵמָה בְּרַעֲוֶדָה</p> <p>105.....ר' יַעֲקֹב גְּלִינְסְקִי.</p> <p>107.....ר' יַעֲקֹב אֲדֶלְשְׁטֵיין.</p> <p>111.....ר' דבֿ יָפֶה</p> <p>116.....הגריא"ל שְׁטֵינְמָן</p> <p>120.....ר' אֶלְעָזֶר מְנַחֵם שֶׁךְ.</p> <p>122.....רבי יְהוּדָה צְדֵקָה.</p> <p>125.....הרב קֵלִיבִנְסְקִי.</p> <p>128.....ר' יִצְחָק זִילְבֶּרְשְׁטֵיין</p> <p>133.....ר' אַבְרָהָם אַזוּלַאי.</p> <p>134.....ר' בְּרוּךְ מִמְז'יבוז'.</p> <p>135.....האֹהֶב יִשְׂרָאֵל מֵאַפְטָא</p> <p>137.....ר' יוֹסֵף צְבִי הַלּוֹי דִּינֶר.</p> <p>138.....ר' דָּוִד בֶּהֱר"ן</p> <p>139.....הרה"ק ר' מִשֶׁה מְקוֹבֶרִין.</p> <p>140.....ר' יִשְׂרָאֵל סֶלְנֶטֶר</p> <p>141.....ר' אֶלְיָהוּ דָּוִד רֵבִינוּבִיץ תְּאוּמִים</p> <p>143.....רבי בִּנְיָמִין מְנַדְלֶזוֹן</p>	<p>9.....האַבֿן עֶזְרָא</p> <p>11.....מְנוֹרַת הַמָּאוֹר</p> <p>13.....הַבַּעַל שֵׁם טוֹב</p> <p>17.....ה'תּוֹלְדוֹת'</p> <p>19.....הַחַחִים הַקְּדוּשִׁים</p> <p>21.....יְסוּד וְשֵׁרֶשׁ הָעֵבֻדָה</p> <p>26.....ר' זוּשְׁא מֵאַנִּיפּוֹלִי.</p> <p>29.....ה'קֶדְשֵׁת לַוִּי"</p> <p>34.....ה'דְּבָרֵי חַיִּים" מֵצֵאנָז</p> <p>36.....ר' שְׁמוּאֵל מְלוּנָא</p> <p>39.....הַחֶפֶץ חַיִּים</p> <p>42.....ר' יְרוּחָם מִמִּיר</p> <p>44.....הַפֶּה הַחַיִּים (סוֹפֵר).</p> <p>47.....ר' אֶלְחָנָן וְסָרְמֵן</p> <p>49.....הַחֲזוֹן אִישׁ</p> <p>51.....ר' אֶלְיָהוּ אֶלְיַעֲזָר דְּסֶלֶר</p> <p>54.....הגרי"ז מִבְּרִיסק</p> <p>57.....הרב הַרְמֵן</p> <p>60.....ר' אֶלְיָהוּ לֵאפִיאַן</p> <p>63.....ר' מֵאִיר פֵּיֶסֶט</p> <p>68.....ר' חֲזַקְאֵל אַבְרָמְסְקִי.</p> <p>71....."הַסַּנְדְּלָר"</p> <p>75.....ר' שְׁמוּאֵל הוּמִינֶר</p> <p>79.....ר' יִצְחָק הוּטְנֶר</p>
---	---

רשימת הסיפורים לפי תאריך פטירת הצדיקים

כ' אדר א' - ר' שלמה זלמן אויערבך

כ"א אדר - הנעם אלימלך

ה' ניסן - האוהב ישראל

י"ב ניסן - שמשון פינקוס

י"ד ניסן - הרב דינר

כ"ה ניסן - הדברי חיים מצאנז

כ"ז ניסן - ר' אביגדור מילר

כ"ט ניסן - ר' משה מקוברין

י"ב אייר - ר' מאיר פייסט

כ"ד אייר - ר' בנימין מנלזון

ו' סיון - הבעל שם טוב

ט סיון - הכף החיים

י"ח סיון - ר' ירוחם ממיר

י"ט סיון - ר' שמואל הומינר

ג' תמוז - הרה"ק מליובאוויטש

י"ג תמוז - ר' אלחנן וסרמן

י"ז תמוז - הרב הרמן

כ"ז אב - ר' דוד בהר"ן

ג' אלול - זלמן בריזל

כ' אלול - ר' אליהו לאפיאן

כ"ד אלול - החפץ חיים

כ"ד אלול - ר' יחזקאל אברמסקי

ט' תשרי - הגרי"ז מבריסק

כ"ב תשרי - הסנדלר

כ"ד תשרי - התולדות יעקב יוסף

כ"ה תשרי - הקדושת לוי

י"ב חשוון - ר' יהודה צדקה

ט"ו חשוון - החזון איש

ט"ז חשוון - הרב שך

י"ט חשוון - ר' דב יפה

כ"ד חשוון - ר' אברהם אזולאי

כ"ז חשוון - ר' נטע ציינורט

י"ח כסלו - ר' ברוך ממוז'יבוז'

כ' כסלו - ר' יצחק הוטנר

כ"ד כסלו - ר' אהרן שטינמן

כ"ד טבת - ר' אליהו דסלר

ב' שבט - ר' זושא מאניפולי

כ"ז טבת - שלמה ברעודה

כ"ב שבט - הרב גלינסקי

כ"ה שבט - ר' ישראל סלנטר

כ"ז שבט - ר' יעקב אלשטיין

א' אדר - אבן עזרא

ג' אדר - ר' אליהו תאומים.

י"ח אדר ב' - יסוד ושורש העבודה

לְעֵצִים עֵינַיִם בְּהוֹדְיָהּ

כָּל יָמָיו חִי ר' אַבְרָהָם 'אַבְנֵן עֶזְרָא' זצ"ל (א' באדר, ד'תתקכ"ד) בְּעֵינַי וְלֹא רָצָה לְהִנּוֹת מִשָּׁל אַחֲרָיִם. פֶּעַם נָתַן לוֹ ר' יְהוּדָה הַלֵּוִי (ריה"ל) סְכוּם כֶּסֶף וְהוּא סָרַב לְקַבְּלוֹ.

חָשַׁב רִי"ל לְזַכּוֹת אֶת הָאֲבֵן עֶזְרָא בְּהִסָּם הַדְּעַת בְּמִצִּיָּאָה. מֶה עָשָׂה? רָאָה שֶׁהָאֲבֵן עֶזְרָא הוֹלֵךְ בְּדַרְוֵן מְסִיָּמַת כָּל בִּקְרָה, הַקְּדִיִּם רִי"ל לְמִקּוֹם הַלּוֹכֵי שֶׁל הָאֲבֵן עֶזְרָא וְהַשְּׁלִיךְ בְּמִקּוֹם הַלּוֹכֵי אֶרְנָק מְלֵא מִטְּבְּעוֹת כֶּסֶף, וְהִסְתַּכַּל מִהַחֲלוֹן לְרֹאוֹת מֶה יִקְרָה.

וְהִנֵּה רוֹאָה הוּא אֶת הָאֲבֵן עֶזְרָא מִתְקַרֵּב וְהוֹלֵךְ, אֲבָל פְּתֹאוֹם עוֹצֵם הוּא אֶת עֵינָיו וְהוֹלֵךְ וּמִמִּשָּׁשׁ בְּיָדָיִם כְּסוּמָא, וְכַמוּבָן אֶת הָאֶרְנָק לֹא רָאָה.

ריה"ל התפלא מאד על המראָה, ונגש לאַחר מִכּוֹן וְשָׂאֵל אֶת הָאֲבֹן
עֲזָרָא: מִדּוּעַ עֲצַמְתָּ הַיּוֹם בְּבִקְרַת פְּתָאוּם אֶת עֵינֶיךָ בְּדַרְךָ?

הַשִּׁיב לוֹ הָאֲבֹן עֲזָרָא: חֲשַׁבְתִּי עַל גּוֹרְלֵי הַפֶּר, וְאָמַרְתִּי בְּלִבִּי שְׁגָם
אֲנִי חָיִב לְשִׁמְחָה, הֲכִיצַד? הֲרֵי לְמִרוֹת שְׂאִין לִי כֶסֶף לְמַחֲיָה עָלַי לְתוֹן
הוֹדְיָה לַה', שְׁלֵא לָקָה אֶת עֵינַי בְּעִוְרוֹן, מָה עֲשִׂיתִי? עֲצַמְתִּי אֶת עֵינַי
וְנִסִּיתִי לִילֹךְ כְּאֵלוֹ הַיִּתִּי סוּמָא, כִּן הֲרַגְשִׁיתִי אֶת הַהוֹדְיָה עַל הַזְכוּת
לְרֵאוֹת וְהַתְּמַלְאוֹתִי בְּשִׂמְחָה! (מַעֲבָד מֵהַסֵּפֶר עֵינַי אֲבֹן עֲזָרָא, בְּהוֹצָאת מוֹסָד

הַרֵב קוּק)

1. כל בוקר לפני אמירת הברכה "פוקח עורים", היה הרב שרגא גרוסברד זצ"ל (משגיח של ישיבת פונוביז' הקטנה) סוגר את עיניו לזמן מה עד שהתחיל להרגיש באופן מוחש את הנכות שבחוסר הראייה והחסד המופלג של עניים מתפקדות. רק אז הוציא מפיו את הברכה - מתוך לב גדוש הודיה להשי"ת (לעולם אודך עמ' 79).

בחור שלמד ביישיבת סלבודקה בבני ברק היה נעלם באופן מסתורי מבית המדרש כל בוקר באמצע ברכות השחר.

בהמשך הזמן התבררה מטרת העדרו. הוא היה רץ מחוץ ליישיבה למקום שבו ישב עיוור על ספסל ברחוב, מאחל לו "בוקר טוב!" לבני, וחוזר לבית המדרש לומר את הברכה "פוקח עורים" מתוך רגשות נלהבים על המתנה הנפלאה של העיניים שלנו (שערי אהבה).

שירים לפני האכל

מספר ר' ישראל ב"ר יוסף אלנקאווה זצ"ל²: מעשה בחסיד, בכל ית
שהיה יושב לאכל היה מתעטף קדם בטלית נאה, והיה מקבץ כל
תלמידיו והיה מעטף אותם בטליתות נאות, והיו אומרים שירות
ותשבחות להקב"ה.

אמרו לו, מה מקום לשירות ולתשבחות אלו שאתה עומד ואומר
כל שעה שאתה רוצה ליטב לאכל?

2. ר' ישראל נולד בטולידו שבספרד לקראת סוף המאה הראשונה לאלף השישי. ספרו
'מנורת המאור' הוא ספר מוסר המבוסס על דברי חז"ל והמקובלים; הוא מכיל עשרים פרקים,
בכל פרק נושא מוסרי אחר. הספר היווה דוגמא לספר 'מנורת המאור' הידוע יותר, שכתב בן
דורו הצעיר ממנו ר' יצחק אבוהב. ר' ישראל נהרג בספרד בפרעות שנת קנ"א (1391). חמישה
פרקים מהספר נדפסו בתוך ספר 'ראשית חכמה' של ר' אליהו די וידאש, וכולו יצא לאור
בפעם הראשונה ע"י החוקר הלל גרשון ענלאו בארבעה חלקים, ניו יורק תרפ"ט - תרצ"ב.

אמר להם, אלו הייתי חבוש בבית האסורין, ולא היו מניחין אותי לאכל אפלו פת של שעורים ולא לשתות אפלו קיתון של מים, או אלו הייתי הולך בדרך ולא היה בידי צידה, כמה הייתי נותן בפרוסה אחת של לחם לאכל ובקיתון אחד של מים, כדי שלא אמות ברעב ובצמא, וכמה הייתי מתחנן לשר בית האסורים שיניחני לאכל.

כל שכן וכל שכן כמה אלהי אלהי פגמים שאני יושב בביתי שקט ושאנו, והקב"ה מעלה עננים ומוריד טללים ומצמיח דשאים ומוציא לחם, בלא טרח ובלא עמל, אלא השמים יתנו טלם והארץ תתן יבולה במאמר הקב"ה, ומזמן לאדם פרנסתו, לחם לאכל ובגד ללבש.

ואלו הייתי זורע וקוצר כמה הייתי טורח, כמו שאמרו במסכת ברכות (בפ' הרואה), "בן זומא אומר, כמה יגיעות יגע אדם הראשון עד שמצא פת לאכל, שחרש וזרע וקצר ועמר ודש וזרה וטחן וברר והרקיד ולש ואפה, ואחר כך אכל, ואני משכים ומוציא כל אלו מתקן לפני."

לפיכך צריך אדם להודות ולשבח להקב"ה על מזונותיו, אם בנחת אם בצער.

(מנורת המאור פרק יד - לשמוח בחלקו)

אֵלֵיהוּ הַנְּבִיא מֵהַהוֹדִיָּה

סֵפֶר הַבַּעַל שֵׁם טוֹב זִיע"א (ו' בסיון תק"ד): בְּיוֹם הַהוֹלָדֶת שְׁלִי (ח"י
באלול תע"ד), הָיִיתִי בְּיָשׁוּב קָטָן. בַּעַל הַבַּיִת הַפְּנִדְקָאֵי הָיָה יְהוּדִי
פְּשׁוּט בְּתַכְלִית, בְּקִשְׁי יָדַע לְהַתְפַּלֵּל וְלֹא יָדַע כָּלֵל אֶת פְּרוּשׁ מְלוֹת
הַתְּפִלָּה. הוּא הָיָה יָרֵא שְׁמִים גְּדוֹל וְהָיָה רָגִיל לֹמֵר עַל כָּל דָּבָר
וּבְכָל זְמַן "בְּרוּךְ הוּא וּמְבָרֵךְ לְעוֹלָם וָעֶד", וְאַשְׁתּוּ הַפְּנִדְקָאֵי הָיְתָה
רָגִילָה לֹמֵר "יְבָרֵךְ יְהוָה שְׁמוֹ הַקְּדוֹשׁ".

בְּאוֹתוֹ יוֹם יָצָאתִי לְהַתְּבַדֵּד בְּשָׂדֵה. בְּעַת הַתְּבַדְּדוֹתַי אִמְרַתִּי מִזְמוֹרֵי
תְּהִלִּים וְעַסְקַתִּי בְּיַחְוֵי שְׁמוֹת הַקְּדוֹשִׁים. בְּהִיוֹתִי שְׁקוּעַ בָּזֶה, לֹא
הִרְגַּשְׁתִּי אֶת הַנְּעֻשָׁה סְבִיבִי. פְּתֹאוֹם רָאִיתִי אֶת אֵלֵיהוּ הַנְּבִיא וְחִינּוּ
עַל שִׁפְתָיו.

אֵלֵיהוּ הַנְּבִיא אֹמֵר לִי: "הִנֵּה מִתְיַגַע בְּעַמֵּל רַב לְכוּן אֶת יַחְוֵי
הַשְּׁמוֹת הַקְּדוֹשִׁים הַיּוֹצְאִים מִפְּסוּקֵי הַתְּהִלִּים שְׂדוּד מְלֶךְ יִשְׂרָאֵל

סדרם, ואהרן שלמה הפנדקאי וזלאטע רבקה הפנדקאית אינם יודעים את יחודי השמות היוצאים מ"ברוך הוא ומברך לעולם ועד" שהפנדקאי אומר, ו"יברך יהיה שמו הקדוש" שהפנדקאית אומרת. והיחודים האלה רועשים בכל העולמות הרבה יותר מאשר יחודי השמות שהצדיקים הגדולים מכוננים.

אלהו הנביא הסביר לי גדל הנחת רוח, כפיכול, בשמים, מהשבח והתהלה שאנשים נשים וטף מהללים ומשבחים את הקדוש ברוך הוא, ובמיוחד כשההלול והשבח באים מפני אנשים פשוטים, ובפרטי פרטיות כשההלול והשבח הם באפן תמידי - **הרי הם דבוקים תמיד בהשם יתברך באמונה טהורה ובתמימות הלב.**

מאז קבלתי על עצמי דרוך בעבודה להשתדל שיהודים, אנשים נשים וטף, יאמרו דברי שבח להשם יתברך על ידי שתמיד הייתי שואל אותם על מצב בריאותם, על מצב בריאות ילדיהם ועל מצב פרנסתם, והם עונים לי בדברי שבח שונים להקדוש ברוך הוא, כל אחד בדרך.

עם התמנותו של הבעל שם טוב לאדמו"ר (תצ"ד - תק"כ) נתקבלה באהדה דרכו זו בין האנשים הפשוטים. שיטתו שעסק בה כל ימיו, שהנחיל לחסידיו הקרובים, החבריא קדישא, הדר"כה גברים, נשים וטף, להודות ולברך את השם על בריאותם ופרנסתם; כאשר ישאלו אותם על מצב בריאותם ופרנסתם - שלהם ושל בני ביתם, יענו בדברי שבח והודיה להקב"ה. דרכו זו נתפרסמה ביותר בין קהל עדת ישורון במאות ערות וישובים.

(ספר ה"שיחות" של האדמו"ר הרי"צ, וכן בכל ספורי בעש"ט ועוד)

כתב הרב הרבסט שליט"א בהקדמתו לחוברת 'טוב להודות על מזמור לתודה' שבהוצאתנו:

מגדל אהבת ה' יתברך לעמו ישראל, מזכה אותנו האב הרחמן לומר לפניו שירות ותשבחות, אשר על ידי זה הוא מטרה שכירתו עלינו, כמו שגלו לנו חז"ל הקדושים במדרש רבה (בראשית פרשה מ"ח, ז):

"רבי שמואל בר חייא, ורבי יודן בשם רבי חנינא: על כל שבח ושבח שישראל משבחין להקדוש ברוך הוא - מטרה שכירתו עליהם. מה טעם, (תהלים כ"ב) 'ואתה קדוש יושב תהלות ישראל'."

ועל כל יחיד ויחיד מטרה הקב"ה שכירתו בפרטות על ידי כל שבח ושבח שמוציא מפיו, כמו שכתב ב"ידי משה" על המדרש, בבאור החסד הנפלא שמתגלה לנו בדברי חז"ל הללו: "לא די כשהצבור נכנסין לבתי כנסיות, אלא אפלו על כל תהלה ותהלה של יחיד - הקדוש ברוך הוא מטרה שכירתו עליהם, דכתיב "יושב תהלות", ותהלה מצינו אצל יחיד, דכתיב תהלה לדוד."

וכפי מה שמוסיף האדם לשבח את ה' יתברך - כך זוכה שתהיה השראת שכירתו יתברך, מוספת והולכת לשירות עליו ביתר שאת ויתר עז, כי על כל שבח ושבח שמוסיפין לשבח - "הקב"ה מוסיף להשרות שכירתו ביניהם".

כמו שכותב בפרוש מהרז"ו על המדרש, שלכן דיקו חז"ל הקדושים וכתבו "על כל שבח ושבח", להורות לנו ש"כל מה שמוסיפין לשבח - מוסיף להשרות שכירתו ביניהם".

כידוע שיט בהשראת השכינה דרגות רבות ונשגבות של התגלות, התקרבות ודבקות שה' יתברך מזכה את כל אחד

מִיִּשְׂרָאֵל לְפִי עֲבוּדָתוֹ, וְעַל יְדֵי כָּל שֶׁבַח שְׁמוֹצִיא בְּרִי יִשְׂרָאֵל
מִפִּי - זוֹכָה נִשְׁמָתוֹ לְדֶרֶגָה גְּדוּלָה יוֹתֵר וּגְבוּהָהּ יוֹתֵר שֶׁל
הַשָּׂרָאֵת הַשְּׂכִינָה.

כָּתַב הַבַּיִת יוֹסֵף (או"ח סימן קל"ב): "הוֹסִיפוּ לוֹמַר [בְּ"וּבָא
לְצִיּוֹן"] וְאַתָּה קְדוֹשׁ, לְפִי שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מְשַׁרְהָ שְׂכִינָתוֹ
בְּתוֹכֵנוּ לְשִׁמְעַתְהוּ יִשְׂרָאֵל, דְּאִמְרִינֵן בְּבִרְאשִׁית רַבָּה (מ"ח,
ז') אָמַר רַבִּי חֲנִינָא: עַל כָּל קְלוּס וְקְלוּס, שְׁמִשְׁבַּחֵין יִשְׂרָאֵל
לְהַקְבִּי - מְשַׁרְהָ שְׂכִינָתוֹ עֲלֵיהֶם, וַיִּמְאֵי טַעַמָּא, וְאַתָּה קְדוֹשׁ
יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל". עכ"ל הַבַּיִת יוֹסֵף.

הַקֶּבֶ"ה מְצַפֶּה לְהוֹדִיָּה

פֶּעַם אַחַת בָּא הַרְה"ק רַבֵּי יַעֲקֹב יוֹסֵף מִפּוֹלְנָא זִיע"א (כ"ד בתשרי תקמ"ב) בַּעַל הַ"תּוֹלְדוֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף" אֶל הַבַּעַל שֶׁם טוֹב זִיע"א, וְשָׁהָה בְּבֵית הַמְדַרְשׁ שָׁם. בְּעֵת שְׁהוּתוֹ בְּבֵית הַמְדַרְשׁ, רָאָה אַבְרָהָ אֶחָד הוֹלֵךְ הַלּוֹךְ וְשׁוֹב בְּחִלְלַת הַחֶדֶר תַּפּוּס בְּמוֹחִין דְּגִדְלוֹת' וְלֹא הִפְרִו.

נִגַּשׁ אִפּוֹא בַּעַל הַ"תּוֹלְדוֹת" לְאוֹתוֹ אַבְרָהָ וּשְׁאָלוֹ: "מֵאִיזָה מְקוֹם אַתָּם?" הָאֲבְרָהָ דָּחָה אוֹתוֹ, כְּאֶחָד שְׂאִין לוֹ פְּנָאֵי לְהַשִּׁיב: "תִּכְרְף! תִּכְרְף!"

כֶּן חָזַר הַדְּבָר וְנִשְׁנָה כִּמָּה פְּעָמִים עַד שֶׁלַּבְסוֹף שָׁאֵל הָאֲבְרָהָ: "לְשֵׁם מָה אַתָּם צְרִיכִים לְדַעַת זֹאת, מֵאַיִן אֲנֹכִי?"

ענה לו הרה"ק ה"תולדות": "כַּאֲשֶׁר שָׁנִי אֲנָשִׁים מִתְנַעְדִּים
 וּמְשׁוּחָחִים יַחַד, וּבִתְוֹךְ דְּבוּרָם שׁוֹאֲלִים זֶה לְזֶה בְּשָׁלוֹם כָּל אֶחָד, כִּי
 בָּאִים לִי אֶהְבֶּה, וְכַאֲשֶׁר לְזִמְנוּ מְרַבֶּה אַחֵר כִּי יִפְגְּשׁוּ בֵּינֵיהֶם שׁוֹב,
 כָּל אֶחָד שְׂמִיחַ עִם חֲבֵרוֹ, וְנוֹתֵן שְׂבַח לְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא עַל שְׂזָכָה
 לְרֵאוֹת שׁוֹב אֶת חֲבֵרוֹ, וְאוֹמֵר 'בְּרוּךְ ה', חֲסִדֵי ה', הוֹדוּ לֵה' כִּי טוֹב...
 וְנִצְמַח מְזָה שְׂבַח לֵה' יִתְבָּרַךְ."

ה"תולדות" אף הוסיף לומר שְׁזָה רְמוז בַּפְּסוּק "וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב
 תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל", שֶׁה' יִתְבָּרַךְ מִמִּתִּין וּמִצָּפָה מְתִי יִגִּיעַ לוֹ שְׂבַח וְהוֹדָיָה
 מֵאִישׁ יִשְׂרָאֵל, כִּי מֵאֵד חָבִיב לִפְנֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל.³
 כַּאֲשֶׁר סִיִּים ה"תולדות" לומר אֶת דְּבָרָיו, נִעְלָם הָאֲבָרָה מֵעֵינָיו וְהָיָה
 נִרְאֶה בְּעֵינָיו מַעֲשֵׂה פֶלֶא.

נְכַנֵּס אֶל רַבּוֹ, הַבַּעַל שָׁם-טוֹב זִיע"א, וְסִפֵּר לוֹ כָּל מַה שֶּׁאַרְע. אָמַר
 לוֹ הַבַּעַל שָׁם טוֹב: "זֶה הָיָה אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב, שֶׁבָּא לְשִׁמְעַ
 מִמֶּךָ אֶת הַפְּרוֹשׁ עַל 'וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל', וְעַכְשָׁו
 אוֹמֵר אֱלֹהֵינוּ אֶת הַתּוֹרָה הַזֹּאת בְּשִׁמִּים - בְּשִׁמְךָ..." (שיח שרפי קודש)

3. יש מוסיפים שהתולדות הסביר כך את הפסוק: "וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל",
 יושב פירושו שיושב על משימה שממנה יונק פרנסה. למשל אומרים פלוני הסנדלר יושב
 על סך כך וכך לשבוע. כביכול הקב"ה הוא יושב תהילות ישראל, יושב פירושו שמזה יש
 כביכול להקב"ה פרנסה.

רקוד לכבוד המצוה הנדירה

מספר שבאותן השנים שבהן הלכו יחדו האחים הקדושים הרה"ק הרבי רבי אלימלך ז"ע (כ"א באדר תקמ"ז) והרה"ק הרב רבי זושא זי"ע לגלות, תפסו אותם פעם כמה רשעים וכלאו אותם בתוככי חדר קטן בו היה מנח עביט של שופכין.

הרבי רבי אלימלך הצטער מאד על כך שאינם יכולים לומר שם שום דבר שבקדשה. פנה אליו הרבי רבי זושא ואמר לו, אחי היקר מה לך עצב, הלא הקב"ה הוא הכניסנו למקום זה, והוא הזמין עתה בפנינו מצוה נדירה - מצוה שלא לעסוק בתורה, מצוה שלא להתפלל, מה טוב ומה נעים שניצא ברקוד ומחול לכבודה של מצוה נדירה... ויצאו במחול סביב העביט ש'הלא

מיאת ה' היתה זאת היא נפלאות בעינינו⁴.

שומר הפתח שהקשיב לקול רנתם נכנס מהר לשאלם לשמחה מה
זו עושה, אך הם לא ענוהו אלא המשיכו ברכותם.

בראות השומר שהם מרקדים סביבות העביט, אמר להם וכי דבר
זה הוא הגורם לכם שמחה? אקחנו וארחיקנו מכם. לקחו השומר
לעביט וזרקו אל מחוץ לחדרם, ושוב יכלו האחים הקדושים
להתפלל ולעסק בדברים שבקדשה ...

כתב בספרה"ק "נעם אלימלך": אפטר על ידי אמירת השבח
לפעל ישועה, יותר בקל מעל ידי הבקשות. והטעם, שבאמירת
השבח האדם יכול לדבק ולקשר נפשו לעולם הנקרא "תהלה",
אשר שם אין שיה שום קטרוג, ואז נעשין כל בקשותיו מבלי
שיצטרך לפרטם ולבקש עליהם (שערים בתפילה).

מובא בשם האדמו"ר המהרי"ד מבעלזא זצ"ל על מה שאומרים
בתפלת שחרית: יעונה לעמו ישראל בעת שועם אליו, תהלות
לאל עליון. מתי עונה הקב"ה לעם ישראל בשועם אליו?
תהלות לאל עליון, אם לא שוכחים את ההודאה לו יתברך.

4. כמו שכתב השו"ע (או"ח רכב, ג): "כי הרעה לעובדי השם היא שמחתם וטובתם, כיון
שמקבל מאהבה מה שגור עליו השם, נמצא שבקבלת רעה זו הוא עובד את השם, שהיא
(עבודת ה') שמחה לו".